

Сахно Дар'я,

студентка 1 курсу, групи 21-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Білошенко О. Ю., старший викладач кафедри
конституційного, міжнародного та приватного права

10 грудня важлива дата для усієї міжнародної спільноти. Саме цей день визнано Міжнародним днем прав людини. Цей день став першим Міжнародним днем, що відзначається з ініціативи Генеральної Асамблеї ООН. В останні роки визначають ще й щорічну тематику Дня прав людини. Найактуальнішими є питання відстоювання окремих прав людини та громадянина, правопросвітництва, боротьби з бідністю та дискримінацією. Слід зазначити, що ці питання хвилюють кожного. Це демонструє нам, як змінилися люди і суспільство загалом. Майже всі люди у кожному куточку світу виступають проти расизму, мови ненависті, булінгу в школах, дискримінації, зміни клімату.

Хочу запропонувати кілька важливих тез, які допоможуть більше дізнатися про права людини, їх сутність:

Права людини – це закон. Усе, що зазначено в Конвенції прав людини, має бути точно так само продубльоване в конституціях та законах окремих держав. Більше можна зазначити, менше – ні в якому разі. Права людини – це передусім ті права, які має кожен лише завдяки тому, що він народився людиною.

Права людини – це відносини між людиною і державою. Лише держава може порушити права людини, але тоді саме вона несе відповідальність за це і контролює процес дотримання прав кожного громадянина. Держава повинна створити таку правову систему, яка буде виявляти й запобігати злочинам одних людей проти інших. Якщо ми вимагаємо у держави дотримуватись наших прав, то ми, перш за все вимагаємо уряд нашої країни, не робити чогось, що буде розглянуте, як втручання у нашу особисту сферу, приниження нашої особистої честі і гідності. Ніхто у цілому світі – ні будь-яка людина, ні парламент будь-якої країни світу, ні президент не можуть «вкрасти» у нас наші права - права людини.

Права людини не пов'язані з обов'язками. Не дивлячись на даний факт, що все ж таки деякі філософи вивчаючи це питання, висувують змістовні докази щодо необхідності не тільки прав людини, а й її обов'язків, спільнота правозахисників не згодна з цим. Причина полягає в тому, що тоді уряди

країн зроблять «надання» прав людини залежним від якихось «обов'язків», які установлені законодавчою, виконавчою або судовою владою. У такому випадку вся концепція виникнення прав за правом народження однозначно втратить свій сенс. Адже обов'язки кожної людини з'являються тоді, коли вона набуває соціальних статусів, які протягом життя змінюються. А права людини незмінні й невідчужувані і не залежать від виконання обов'язків.

Права людини мають механізми захисту. Захисту як на державному, так і на міжнародному рівнях. Це велика система, тому вона повільна й не завжди ефективно спрацьовує. Як на національному так і на міжнародному рівнях існують закони, що накладають обмеження стосовно того, як уряди країн можуть відноситись до своїх громадян. Але якщо ні одна людина не скаже, що її права порушують міжнародні норми, уряди і надалі без будь-якого покарання продовжать їх зневажати і порушувати. Кожна особа у власному суспільстві повинна не тільки з повагою ставитись до прав інших осіб у звичайному повсякденному житті, а й уважно слідкувати за урядом та іншими. Тому що закони існують для всіх нас, лише якщо ми будемо користуватися ними.

Права людини – це можливості їх реалізації. Якщо права людини не будуть виконуватися, вони втратять свій сенс і значення. Навіть на цей момент, у XXI столітті, у світі не існує ні одної країни, яка б стала ідеалом та була б зразком щодо додержання прав людини. Інциденти пов'язані з порушенням прав людини можуть бути зафіксовані в деяких країнах дуже часто, в інших лише поодинокі. Але все це негативно впливає на все населення країни. Бо єдине, на перший погляд неважливе порушення – це велика проблема, якої не повинно бути і яку потрібно неодмінно вирішувати. Людина, права якої порушуються, не буде почувати себе краще і комфортніше від того, що десь на міжнародному рівні його країна має «гарний» імідж щодо ситуації з правами людини, ніж у інших країнах світу!

Права людини – це конкретна сфера права. Не кожна несправедливе діяння чи порушення можна віднести до порушень прав людини.

Таким чином, маленька перемога у проблемі захисту прав людини – це вже перемога. Навіть якщо інколи вона виглядає, як голка в стозі сіна. Пригадаємо про скасування кріпацтва, надання виборчого права жінкам, країни, які скасували смертну кару, навіть найжорстокіші тоталітарні та авторитарні режими сьогодні повинні поважати права кожної людини і громадянина, інакше визнання на міжнародному рівні їм не досягти. Хоча поступові і позитивні зміни в міжнародному законодавстві означають що ми йдемо вірним шляхом, проте багато чого ще попереду і потребує змін.